

Őexcellenciája

**Volodimir Olekszandrovics Zelenszkij úr,
Ukrajna elnöke**

Kijev

Tisztelt Elnök Úr!

Nagy szomorúsággal értesültem arról, hogy az elmúlt időszak esőzései nyomán megáradt Tisza folyó Ukrajna felől – immár sokadszor – ismét nagy mennyiségű hulladékot sodort át Magyarország területére. Ennek egy részét műanyag palackok teszik ki, melyek gyakran összefüggő, piszkos szőnyegként borítják a hazánkba érkező folyó felszínét.

A magyar hatóságok és a Tisza mentén élők csalódottan vették tudomásul, hogy az ígéretek ellenére ismét szembesülniük kell ezzel a közegészségügyi és járványügyi szempontból veszélyes, a térség mindennapi életét zavaró, bármiféle halászati és turisztikai tevékenységet komolyan akadályozó, esztétikailag pedig visszataszító jelenséggel. A szennyezés ráadásul súlyos hatással van a folyó élővilágára, mely a 2000. évi, rendkívüli károkat okozó romániai ciánszennyezés óta különösen érzékeny mindenféle környezeti változásra.

A visszatérő szennyeződések megelőzése érdekében Magyarország kormánya több alkalommal kérte Ukrajna hatóságainak segítségét, de azok részéről az együttműködési készség ismételt hangoztatását mindeddig vajmi kevés érdemi intézkedés és még kevesebb javulás követte. Úgy vélem, hogy ebben az államnak éppúgy megvan a felelőssége, mint a lakosságnak. A szennyezés legfőbb oka ugyanis az, hogy a lakosság a vízfolyások hullámterén rakja le válogatatlan kommunális hulladékát, melyet az árvizek magukkal ragadnak, és hazánkba szállítanak.

Magyar részről mindent megteszünk ugyan a folyó medrének megtisztításáért, de ezt a tavaly üzembe helyezett, nagy teljesítményű hulladékmentesítő rendszer segítségével sem tudjuk elérni, ha a határon túlról akadály nélkül – és egyre növekvő mennyiségben – ömlik a szemét. Árvíz esetén ráadásul a hulladék kiterül a hullámtérre, így a rendszert le kell állítani, és csak utólagos gyűjtéssel lehet megtisztítani a területet.

A jelenleg levonulóban lévő árhullámot is beszámítva az idén eddig 2258 köbméter szilárd hulladék érkezett a Tiszán. A magyar hatóságok csak június 13. óta 938 köbméter vegyes uszadékot szedtek le folyóról, ráadásul a part megtisztítása, melynek során várhatólag további több száz köbmétert fognak begyűjteni, csak az árhullám elvonulása után kezdhető meg. Gépeink azonban már nem bírnak a rengeteg szeméttel, mely feltartóztathatatlan mennyiségben érkezik.

Kiábrándítónak tartom, hogy a Tisza hulladékkal való szennyezése a sokszori fogadkozás ellenére sem hagyott alább, és immár tartós fenyegetést jelent a folyó törekeny ökoszisztémájára. Úgy gondolom, ennek a visszatérő problémának a megoldása nem tűr további halasztást.

Elnök Úr bizonyára emlékezik arra, hogy ezt az ügyet már tavaly májusi találkozásnk alkalmával figyelmébe ajánlottam. Most tisztelettel ismét arra kérem, vesse latba befolyását annak érdekében, hogy közös kincsünk, a Tisza szeméttel való szennyezésének problémájára mielőbb megnyugtató megoldást találjunk. Úgy vélem, Ukrajna illetékeseinek határozott lépései (a hulladékot gyűjtő, hasznosító és lerakó infrastruktúra teljes körűvé tétele) és a lakosság együttműködése révén el lehetne érni, hogy a szennyeződések többé ne lepjék el a folyót a vízszint minden komolyabb emelkedésénél.

Meggyőződésem, hogy mindkét ország számára előnyös lenne, ha ez az európai normákhoz nem méltó jelenség a továbbiakban már nem károsítaná közös folyónk értékes vízi élővilágát, nem nehezítené meg a térség lakóinak életét, és nem vetne árnyékot – más területeken oly szoros – kapcsolatainkra.

Bízom abban, hogy Elnök Úr egyaránt átérzi az ügy gyakorlati fontosságát és szimbolikus jelentőségét. A kérdés iránti figyelmét, az ügyben teendő lépéseit előre is köszönöm.

Kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésem kifejezését.

Budapest, 2020. július 03.

Áder János